

Åndehuller – et robust ungdomsfællesskab med transformativt potentiale!

Hvis I som sogn ønsker at supplere det eksisterende teen- og ungdomsarbejde i sognet, kunne det være I skulle overveje "Åndehuller"!

Projektet har som målsætning at give sårbare unge, i et til tider udfordrende og belastet hverdagsliv, et åndehul og erfaringer med alternative samværsformer og hverdagsvaner.

Vi har arbejdet med at udvikle på "Åndehuller" siden 2019, hvor tilbuddet blev efterspurgt i forbindelse med vores sommerlejre med familier. Evalueringen af pilotforsøget indikerer at vi har ramt ind i et behov, og at vi har fundet en form som såvel deltagere som frivillige oplever som meningsfyldt og overførbar til andre sammenhænge – f.eks. sogne.

I det følgende vil vi kort introducere til erfaringerne fra projektet, samt give nogle få bud på hvordan det kunne implementeres i en sognesammenhæng.

"Byggeklodserne" i "Åndehuller!"

Deltagerne er UNGE, der også kan opleve at være i en udsat position – f.eks. unge der arbejder med sorg, har såkaldt "særlige behov" eller som kæmper med angst. Medarbejderne er IKKE eksperter, men "helt almindelige" voksne, der er kendetegnet ved såvel en nysgerrig som anerkendende til de unge.

I projektet, hvor basis udgøres af min. tre samlinger af min 24 timers varighed, er der fokus på at deltagerne:

- Får en positiv oplevelse med at skulle tilegne sig brugbar faglig viden
- Får erfaringer med at indgå i nye sociale relationer på tværs af alder, kultur og køn.
- Får gode oplevelser med "voksne", som potentielt har betydning for deres tilgang til de "næste" voksne de møder i deres liv!
- Bruger tid på såvel personlig som kollektiv refleksion, således at de også fremadrettet kan forholde sig mere analytisk til egen livssituation.
- Oplever at være en del af en tryk og anerkendende arena, hvor man også får erfaringer med potentielt i at tiltale det som kan være bekymrende og svært.

Samlingerne kan evt. suppleres med kortere samlinger omkring f.eks. et månedligt måltidsfællesskab.

"...Du skal tage med. Du lærer meget om dig selv..."

Tilbagemeldingerne fra såvel deltagere som frivillige tegner et billede af, at det med afsæt i en klar struktur, nysgerrige frivillige, et fælles tredje, samt en insisteren på at deltagerne ikke primært er udsatte, men i højere grad unge – kan lykkedes med at få skabt et forløb med en atmosfære af tryk og fortrolighed, Denne gør at deltagerne har turde bevæge sig ud i nye landskaber – både i konkret fysisk og overført forstand.

Hermed peger projektet "Åndehuller" på det potentiale der ligger i at tage unge ud af deres hverdag – som ofte er kendetegnet ved deltagelse i mange sporadiske aktivitets- og meningsfællesskaber - og ind i et 24/7-"Livsfællesskab", hvor de møder:

- Andre unge som deltagerne kan spejle sig i, samt lære og udfordres af
- Rammer der potentielt giver deltagerne en begyndende fortrolighed med at kunne navigere kompetent i og på sociale, kulturelle og fysiske arenaer, som de ikke tidligere har været en del af.
- Frivillige der skaber trygge rum, fungerer som kulturbærere og legemestre, der skaber rum for såvel individuel som kollektiv refleksion i forhold til de erfaringer som deltagerne tilegner sig.

Udtrykt lidt anderledes har "Åndehuller" - for en gruppe af unge, hvor udsathed i forskellige former er en "følgesvend" i hverdagen - potentialet til at være det man kunne kalde et "kontrafaktisk rum", hvor de møder en "anden" virkelighed end den flertallet ellers er fortrolig med:

Voksne der er nysgerrigt lyttende, nye lokationer og aktiviteter, insisterende inkluderende fællesskaber mv. Samtidigt præsenteres denne "anden virkelighed" ikke som fuldstændig uopnåelig – og som derfor potentielt kan skabe afsæt i en positiv bevægelse i deltageres liv!

Åndehuller – en fleksibel model, der kan tilpasses det enkelte sogn

Antallet af samlinger, deltageres baggrund, de frivilliges forudsætninger, indhold tager helt naturligt udgangspunkt i det enkelte sogns muligheder og ressourcer.

Tilbagemeldinger fra såvel deltagere som frivillige peger dog på, at følgende er vigtigt at indtænke, hvis man overvejer et forløb på sogneniveau:

- Kontinuitet er helt centralt – og det gælder forhold til såvel deltagere som frivillige. Projektets "virkningshistorie" i deltageres liv vil oplagt blive optimeret, hvis det er muligt at følges med de samme mennesker over noget tid!
- Indtænk en tydeligere progression i forløbet, hvor man i takt med at deltagerne og de frivillige bliver mere fortrolige med hinanden, tager fat i tematikker, som kræver en vis fortrolighed: livsfortællinger, flertalsmisforståelser, fremtidsdrømme, udsathed i en perfektionistisk kultur, udfordringen ved at arbejde med "livsstilsændringer" mv.
- Hav fokus på faciliteter, der er med til at understøtte fællesskabet, så hellere en hytte, hvor de unge engageres i praktiske opgaver, end et hotel hvor de serviceres.
- En tydelig systematik i forhold til, hvordan de frivillige italesætter den potentielle transferværdi, der ligger i de erfaringer som deltagerne får i forbindelse med aktiviteter de bliver engageret i. Hvordan kan læringen fra aktiviteterne konkret overføres til deltageres hverdag?

Hvis I har lyst til at vide mere....

Hvis I som sogn – evt. i samarbejde med andre sogne – kunne have interesse i at arbejde med at udvikle en lokal "version af Åndehuller, er I meget velkomne til at kontakte os.